

hvarje till sädesodling vid hemmanets emottagande befintligt geometriskt tunnland jord.

Stockholm den 27 Januari 1869.

E. V. Almqvist.

N:o 11.

Af Herr Almqvist, Erik Viktor: Om anvisande af 2,000 R:dr till förbättrande af fårafveln i Westerbottens län.

De stora skiljaktigheter, som i naturbildning, klimat och växtlighet förete sig i olika delar af vårt land, mana hvarje omtänksam jordinnehafvare, han må besitta större eller mindre egendom, att vid ordnandet af sin landthushållning nogsam och aktgifva på dessa omständigheter, så vidt någon säker afkastning skall af jorden kunna påräknas.

På sådant sätt börjar man i Norrlands vidt spridda bygder småningom inse, att landthushållningen derstädes hufvudsakligast måste byggas på boskapsskötsel och djurförädling, om någon för befolkningens framtida utkomst betryggande afkastning deraf skall vinnas.

Men kärlek till fädrens vanor och bruk samt en viss obenägenhet för allt nytt och bristande tillgångar för anskaffande af hvad som till en förändrad och förbättrad hushållning hör, gör, att hvarje förändring, äfven till ett erkänt bättre, derstädes har många svårigheter att bekämpa. Man måste, om någon framgång, äfven med de gagneligaste förbättringar skall vinnas, taga saken om hand och liksom tvinga den på befolkningen. Dertill fordras tid, möda och penningar.

I de aflägsnare fjelltrakterna af Westerbottens län, der betesmarkerna äro vidsträckta och af god beskaffenhet, men myrängarne af föga värde och de bättre slätterlägenheterna inskränkta, kan boskapsskötseln ej vinna någon egentlig framgång, utan der är fårafveln den enda hushållsgren, som i någon större omfattning kan med fördel bedrivas. Man inser väl icke detta ännu, men de flesta hushållen börja

börja dock öka sina små fårhjordar och bereda sig derigenom ej endast ökade bidrag till uppehälle, utan ock medel till en lönande husslöjd.

Den fårrace, som derstädes allmännast förekommer är dock af så dåligt slag både hvad storlek, köttbildning och ullrikhet beträffar, att endast jemförelsevis ringa fördelar deraf kunna påräknas, hvilket otvifvelaktigt, i ej ringa grad, bidrager till de svårigheter, som möta för åstadkommande af en vidsträcktare fårskötsel i dessa trakter.

Genom korsning med värdefullare, för klimatet passande fårslag, skulle dessa olägenheter dock småningom öfvervinnas och förtroende stadgas för en hushållsgren som, helst för de mindre lägenhetsinnehafvarne, är den enda hvarigenom de kunna förskaffa sig någon, om än obetydlig inkomst af deras små, upp emot fjellen belägna ställen, förutom hvad som till deras hushåll åtgår.

Af dessa skäl, och då de af Statsmagterna, till jordbruksnäringens befrämjande i allmänhet, vidtagna åtgärder och lemnade anslag svårligen kunna komma dessa trakter till nytta, men billigheten påkallar, att de åtgärder, som för landtmannanäringens befrämjande derstädes kunna anses gagneliga, blifva från det allmännas sida understödda, vågar jag föreslå:

att Riksdagen behagade anvisa en summa af 2,000 R:dr att år 1870 utgå till fårafvelns förbättrande inom Westerbottens län, vare sig genom anskaffande och utstationerande af baggar af passande race, eller på sätt för ändamålets vinnande i öfrigt kan finnas lämpligt.

Stockholm den 27 Januari 1869.

E. V. Almqvist.